

8. FEBRUAR – 2023

Poezija na slovenskem se ni pričela prešerno in ne s Prešernom, je pa z njim vzcvetela ...

Prva semena pesmi so v še preprost slovenski jezik posejali brezimni pesniki ljudstva. Orodje, da obstanejo in zrastejo, jim je podaril Trubar. Med prvimi jih je zapisal Vodnik. Mokro cvetoče rožice poezije je v umetnost ob boku svetovni povzdignil Prešeren. Razcveteli so jih Levstik, Jenko, Stritar, Gregorčič, Aškerc, Kette, Cankar, Župančič, Murn, Gradnik, Kosovel, Bor, Destovnik Kajuh, Minatti, Zlobec, Pavček, Menart, Kovič, Grafenauer ... In ker je poezija popolna le, če jo piše Človek, ko jo ustvarjata moški in ženska, so se dela lotile pesnice Maurer, Makarovič, Štefan, Štampe Žmavc, Černejeva, Jerajeva ... V drugačne barve so jih odeli še Zajc, Šalamun, Novak, Rozman, Lainšček, Möderndorfer ...

Z našimi pesnicami in pesniki so segli jezik in pesmi prek vseh ograj jezika in duha. Slovenski narod se je rodil iz slovenske besede. Naše rojstvo je poetično in s pesmijo dozorevamo.